

νά τόν καθησυχάζει, εισακούστηκε ἡ προσευχή σου. Ἡ γυναίκα σου ἡ Ἐλισάβετ θά γεννήσει γιό καί θά τόν ὀνομάσεις **Ἰωάννη**. Θά εἶναι καί γιά σένα χαρά, ἀλλά καί πολλοί θά χαροῦν μέ τή γέννησή του. Θά εἶναι **μεγάλος προφήτης** τοῦ Θεοῦ.

Τί λόγια εἶναι αὐτά πού ἀκούει ὁ Ζαχαρίας; Δέν μπορεῖ νά τά πιστέψει. Ἦταν ἤδη σέ μεγάλη ἡλικία κι αὐτός καί ἡ γυναίκα του. Ἡ Ἐλισάβετ μάλιστα ἦταν στείρα, δηλαδή δέν μπορούσε νά κάνει παιδί. Πολλές φορές παρακάλεσαν τόν Θεό στήν προσευχή τους νά κάνει τό θαῦμα Του καί νά τούς χαρίσει ἕνα παιδί. Μά τά χρόνια πέρασαν κι αὐτοί ἔμειναν ἄτεκνοι. Δέν ἔπαψαν, ὥστόσο, νά λατρεύουν τόν Θεό. Τόν ἀγαποῦσαν καί ἀγωνίζονταν στήν καθημερινή τους ζωή νά τηροῦν τίς ἐντολές Του.

Καί νά, τώρα ὁ οὐρανόσταλτος αὐτός ἐπισκέπτης τόν βεβαιώνει πώς ὁ Θεός ἄκουσε τήν προσευχή τους καί θά τούς χαρίσει αὐτό πού μέ τόση λαχτάρα καί πίστη Τοῦ ζητοῦσαν.

- Πῶς μπορῶ νά πειστῶ; ρωτᾷ ὁ Ζαχαρίας τόν ἄγγελο. Γιατί ἐγώ εἶμαι γέροντας καί ἡ γυναίκα μου ἤδη γερόντισσα κι αὐτή.

- Ἐγώ εἶμαι ὁ **ἄγγελος Γαβριήλ**, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ ἄγγελος. Στέκομαι μπροστά στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ καί μ' ἔστειλε νά σοῦ μιλήσω, νά σοῦ φέρω τό εὐχάριστο αὐτό μήνυμα. Νά, στό ἐξῆς θά εἶσαι βουβός καί δέν θά μπορεῖς νά μιλήσεις μέχρι τήν ὥρα πού ὅλα αὐτά θά πραγματοποιηθοῦν.

Στό μεταξύ ὁ λαός περίμενε τόν Ζαχαρία νά βγεῖ ἔξω ἀπό τά Ἅγια, ὅπως κάθε φορά, γιά νά εὐλογήσει. Ἡ ἀργοπορία του τούς ἔκανε ὅλους ν' ἀποροῦν. Μά γιατί τόσο καθυστερεῖ;

Κάποια στιγμή, ἐπιτέλους -νά 'τος!- βγαίνει. Εἶναι ἀδύνατον ὅμως νά μιλήσει. Προσπαθεῖ μέ νοήματα νά τούς ἐξηγήσει. Κατάλαβε ὁ λαός: Κάτι πολύ θαυμαστό εἶχε συμβεῖ· κάποιο ὄραμα θά εἶδε ὁ Ζαχαρίας!

Ναί, ὁ Θεός εἶχε στείλει τόν ἄγγελό Του στόν Ζαχαρία γιά νά τοῦ πεῖ ὅτι ἄκουσε τήν προσευχή του καί θά ἱκανοποιήσει τό αἶτημά του.

Πραγματικά, ἡ Ἑλισάβετ γεννῆσε γιό. Κι ὅταν ἔφτασε **ἡ ὄγδοη μέρα** ἀπὸ τῆ γεννήσεώς του -ὅπως συνηθίζοταν τοὺς Ἑβραίους- μαζεύτηκαν συγγενεῖς καὶ γείτονες γιὰ νὰ δώσουν στό παιδί τό ὄνομα.

-«Ζαχαρία» νὰ τόν ὀνομάσετε, πρότειναν κάποιοι, νὰ πάρει τ' ὄνομα τοῦ πατέρα του.

-Ὁχι, ἀπαντᾷ ἡ Ἑλισάβετ, «Ἰωάννης» θά 'ναι τ' ὄνομά του.

-Μά κανεῖς ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς σου δέν ἔχει αὐτό τό ὄνομα, ἐκφράζουν κάποιοι τίς ἀντιρρήσεις τους.

Στρέφονται τότε πρὸς τόν Ζαχαρία καὶ μέ νοήματα, γιατί μαζί μέ τὴν ὁμιλία του ἔχασε καὶ τὴν ἀκοή του, τόν ρωτοῦν:

-Τί ὄνομα θέλεις νὰ δοθεῖ στό παιδί;

Ζητᾷ ὁ Ζαχαρίας ἓναν μικρὸ πίνακα -πάνω σέ τέτοιους ἔγραφαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη- καὶ σημειώνει: **«Ἰωάννης εἶναι τ' ὄνομά του»**.

Κι ἀμέσως λύνεται ἡ γλῶσσα του. Μπορεῖ πλέον νὰ μιλήσει καὶ νὰ ἀκούσει. Μπορεῖ νὰ ἐξηγήσει τοὺς γείτονες καὶ συγγενεῖς, πού ἀποροῦν γιὰ τὴν ἐκλογή τοῦ ὀνόματος, ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωσε τ' ὄνομα αὐτό στό παιδί. Πρῶτα ὅμως ξεσπᾷ σέ λόγια δοξολογίας πρὸς τόν Θεό.

Πολύ γρήγορα σ' ὅλη τὴν ὄρεινὴ περιοχὴ τῆς Ἰουδαίας μαθεύτηκε τό συγκλονιστικὸ αὐτὸ γεγονός. Κι ὅλοι συζητοῦσαν μεταξὺ τους: Τί ἄραγε θά γίνει αὐτό τό παιδί;

Αὐτό τό παιδί, ὅπως ἀκριβῶς τό εἶχε προαναγγεῖλει ὁ ἄγγελος Γαβριήλ, ἐγίνε μεγάλος προφήτης: **Εἶναι ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὁ πρόδρομος καὶ βαπτιστὴς τοῦ Χριστοῦ!**

«Ἰωάννης» σημαίνει **«δῶρο Θεοῦ»**. Κι ἦταν, σ' ἀλήθεια, ἐκεῖνο τό παιδί μεγάλον δῶρον γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα -ἀφοῦ ετοίμασε τόν δρόμον γιὰ τόν Χριστό- ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς εὐσεβεῖς γονεῖς του, πού χρόνια προσεύχονταν σὸν Θεὸ νὰ τοὺς χαρίσει αὐτὴ τὴν χαρά. Ἡ ἐπίμονη προσευχὴ τους εἰσακούσθηκε.

Ἡ προσευχή

Ἡ προσευχή εἶναι **προνόμιο τοῦ ἀνθρώπου**, πού ἔναι τό ἀγαπημένο παιδί τοῦ Θεοῦ. Μόνο αὐτός μέσα σέ ὅλη τή δημιουργία ἔχει τή δυνατότητα νά προσεύχεται. Ὅπως κάθε παιδί ὅ,τι χρειάζεται τό ζητάει ἀπό τούς γονεῖς του, ἔτσι θέλει ὁ Θεός, ὁ οὐράνιος πατέρας μας, νά Τοῦ ζητοῦν τά δικά Του παιδιά ὅ,τι ἔχουν ἀνάγκη. Νά τό ζητοῦν στήν προσευχή τους **μέ πίστη, μέ ἐμπιστοσύνη**.

• Κάθε πότε μπορούμε νά προσευχόμαστε;

- ✓ Κάθε πρωί καί κάθε βράδυ.
- ✓ Πρὶν καί μετὰ τό φαγητό μας.
- ✓ Πρὶν ἀρχίσουμε κάποια ἐργασία.

Ἀλλά καί ὁποιαδήποτε στιγμή μέσ στήν ἡμέρα ἢ τή νύχτα θελήσουμε νά προσευχηθοῦμε, ὁ Θεός πάντοτε μᾶς ἀκούει.

• Τί νά λέμε στήν προσευχή μας;

Νά λέμε τήν προσευχή πού μᾶς δίδαξε ὁ Χριστός, τό «Πάτερ ἡμῶν» (βλ. Μθ 6,9-13· Λκ 11,1-4), κι ἄλλες ὁμορφες προσευχές τῆς Ἐκκλησίας μας (βλ. *ἐποπτικό ὑλικό*).

✓ Νά Τόν εὐχαριστοῦμε γιά τ' ἀμέτρητα δῶρα Του: γιά ὅλη τήν πλάση, γιά τήν υἰεία μας, γιά τήν οἰκογένειά μας, γιά τήν πατρίδα μας, γιά τήν ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, γιά κάθε χαρά.

✓ Νά Τόν παρακαλοῦμε γιά τίς ἀνάγκες, τίς δυσκολίες, τίς ἀγωνίες -ὅχι μόνο τίς δικές μας, ἀλλά καί ὅλων ἐκείνων πού γνωρίζουμε ὅτι ἀντιμετωπίζουν προβλήματα· π.χ. γιά τούς ἀρρώστους, γιά τά ὀρφανά παιδιά, γιά τούς ἀνεργούς κτλ.

✓ Νά Τοῦ ζητοῦμε καί συγγνώμη γιά τίς ἁμαρτίες μας· γιά ὅ,τι ἄσχημο εἶπαμε ἢ κάναμε καί Τόν λυπήσαμε.

• Πῶς νά στεκόμαστε τήν ὥρα τῆς προσευχῆς;

Μποροῦμε νά προσευχόμαστε ὄρθιοι ἢ καθιστοί ἢ ἀκόμη καί ξαπλωμένοι στό κρεβάτι μας, ἂν εἴμαστε ἄρρωστοι ἢ μετὰ τή βραδινή

μας προσευχή, μέχρι να μᾶς πάρει ὁ ὕπνος. Ἀλλά ἡ πιό ὁμορφη σπάση εἶναι νά γονατίζουμε μπροστά στήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ! (Δείχνουμε τήν εἰκόνα ἀπό τό παιδικό προσευχητάρι «Μιλῶ στόν Θεό», σ. 22, βλ. ἐποπικό ὕλικό).

- **Ὁ Θεός ἀκούει πάντοτε τήν προσευχή μας;**

Γιά νά φτάσει ἡ προσευχή μας στόν Θεό υπάρχουν τρεῖς βασικές προϋποθέσεις:

- α) Νά κάνουμε σωστά τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ.**

Τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι εἶναι τό νούμερο τοῦ τηλεφώνου τοῦ Θεοῦ! Φανταστεῖτε νά θέλουμε νά μιλήσουμε σ' ἕναν φίλο μας στό τηλέφωνο, ἀλλά νά παίρνουμε λάθος νούμερο. Εἶναι δυνατόν ν' ἀπαντήσει; Ποτέ! Πρέπει νά τό πάρουμε σωστά, νά κάνουμε σωστά μία μία ὅλες τίς κινήσεις, γιά νά μᾶς ἀκούσει καί ν' ἀπαντήσει.

- Πῶς κάνουμε σωστά τόν σταυρό μας;**

1. Ἐνώνουμε πρῶτα τά τρία μας δάχτυλα. Δείχνουμε ἔτσι τήν πίστη μας στόν Τριαδικό Θεό. Ὁ Θεός μας εἶναι ἕνας ἀλλά τρία πρόσωπα: ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός καί τό Ἅγιο Πνεῦμα.

2. Ἐνώνουμε καί κλείνουμε σφιχτά, ἔπειτα, τά ἄλλα δύο μας δάχτυλα. Γιατί; Γιά νά ὁμολογήσουμε ὅτι ὁ Χριστός μας εἶναι καί Θεός καί ἄνθρωπος, Θεάνθρωπος.

3. Ἀκουμποῦμε τά τρία ἐνωμένα μας δάχτυλα στό μέτωπο, στόν ὀμφαλό, στόν δεξιό ὦμο καί στόν ἀριστερό ὦμο.

- β) Νά μήν ἔχουμε μέσα μας κακία γιά κανέναν ἄνθρωπο.**

Ἡ κακία γίνεται ἕνα βάρος πού δέν ἀφήνει τήν προσευχή μας ν' ἀνεβεῖ στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ. Ἀντίθετα, ἡ ἀγάπη καί ἡ καλοσύνη γίνονται τά φτερά τῆς προσευχῆς. Καί οἱ γονεῖς τοῦ Προδρόμου, ὅπως εἶπαμε, ἀγωνίζονταν νά τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ κι ἔδειχναν σ' ὅλους γύρω τους ἀγάπη.

- γ) Νά προσευχόμαστε μέ ἐπιμονή.**

Πολλά χρόνια προσεύχονταν ὁ Ζαχαρίας μέ τήν Ἑλισάβετ. Φαινόταν πώς ὁ Θεός δέν ἄκουγε τήν προσευχή τους. Ἀλλά αὐτοί εἶχαν τόση ἐπιμονή, πού δέν σταμάτησαν νά προσεύχονται. Στό τέλος, πόσο καταπληκτικά βράβευσε ὁ Θεός τήν προσευχή τους! Ἔτσι θέλει ὁ Θεός νά βλέπει καί σέ μᾶς ἐπιμονή στήν προσευχή μας καί ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη Του.

• **Μᾶς δίνει πάντοτε ὁ Θεός ὅ,τι Τοῦ ζητοῦμε;**

Ναί, ἂν εἶναι γιά τό καλό μας. Ἄν ὅμως, χωρίς νά τό γνωρίζουμε, Τοῦ ζητοῦμε κάτι πού θά μᾶς βλάψει, δέν θά μᾶς τό δώσει. Φανταστεῖτε ἕνα μικρό παιδί νά κλαίει καί νά χτυπιέται ζητώντας νά τοῦ δώσει ὁ πατέρας του ἕνα μαχαίρι! Θά τοῦ τό δώσει; Ἀσφαλῶς, ὄχι! Ἡ πατρική Του ἀγάπη δέν Τοῦ τό ἐπιτρέπει, γιατί ἕνα μαχαίρι εἶναι ἐπικίνδυνο στά χέρια ενός μικροῦ παιδιοῦ. Ἔτσι καί ὁ Θεός, πού ὅλα τά γνωρίζει, μᾶς δίνει ὅ,τι Τοῦ ζητοῦμε, μόνο ὅταν πραγματικά μᾶς ὠφελεῖ. (Προτεινόμενο τραγούδι: «Προσευχή» ἀπό «Πνευματικές Ὠδές Β΄», σ. 283, CD «Χαμόγελα σέ νότες ἐφτά», ἀρ. 1· βλ. ἐποπτικό ὑλικό).

Μικρό παιδί εἶμαι κι ἐγώ,
μά μέ τήν προσευχή μου
φέρνω κοντά μου τόν Θεό
κι ἀκούει τή φωνή μου!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Πολύπτυχο: «Πάτερ ἡμῶν».
2. Τραγούδι σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.
3. Παιδικό προσευχητάρι.
4. Ἐγχρωμη εἰκόνα - Σύνθημα Μαθήματος.
5. Σχεδιάγραμμα τοῦ μαθήματος γιά προβολή.